

NON ZAUDE, BABILONIA?

Peru Amorrortu Barrenetxea

Vitoria/Gasteiz

Garai bateko ororen amets
 Orain hauts eta aurri baino ez
 Non zaudete, Babiloniako zeru ertzok!
 Non dira hiri builatsu horiek,
 Zerua urratu nahi luketen
 Ziguratak, antzinaroko ortzenbor?
 Desertua besterik ez, hits, lehor.
 Non zaudete, sumertar, akadiar,
 Asiriar zaluok, beldurraren
 Mezulari, herrien azpiratzaile
 Hainbesteren arbaso 'ta sortzaile?
 Zein duna berok estaltzen du
 zuen hilobia?
 Non, ze koba ospeletan gordetzen
 dira zuen sekretuak?
 Sargon, Asurnarsipal, Nabukodonosor,
 Lehen, bigarren, hirugarren, azken,
 Zenbakiak zer du inporta, ez
 Badaude hemen?
 Bata bestearen atzetik joan dira
 Besteari segika igaro dira

Historiaren galbahe finetik.
 Bihotza estutzen dit.
 Apenas dago haien aztarrenik.
 Nehork ez du gordetzen haien oroitzapenik.
 Izan ziren amak, alabak, senarrak, emazteak,
 Seme, amona, aitona, suhi, anai, lagun, bikoteak
 Apaiz, sazerdotisa, soldadu, ezagun, maitaleak,
 Merkatari, musikari, desertuko bide luzeen ibiltari
 Gaur egun harean dautza zuen bizitzak,
 Aieruak, desirak, esperantza printzak,
 Elkarri gau epeletan xuxurlaturiko hitzak.
 Edo, apika, ibai handiak eramanez dituzte,
 Ur handi amaigabeetan galtzeko, Jonasekin
 Batera baleen estomago urtsuak betetzeko
 Arrainak ez beste inor tarteko,
 Sekula haien berririk ez izateko.
 Joanak dira, Asiria, zure lurretik
 Zure alabak. Inon ez dira ageri
 Semeak. Tigrisaren emari emeak bustitzen
 Ditu zure endaren azken kumeak, ahul
 Bakarti, haien lurrean arrotz, basamortu erdian
 Hotz, nondik datozen ezjakin, nora doazen nork
 jakin.
 Arraza kanpotarrekoak dira zure
 Lurra zapaltzen duten jendeak
 Funtsean berdinak, zure askazikoen hain
 Ezberdinak, asmakari soilek bereiziak.
 Urrun daude, arpilaturik, Istarren atean.
 Fanatikoek suntsitu dute zure
 Leinu emankorraren hazia,
 Izerdi eta odolaren poderioz hazia,

Aspaldi, ordea, zimeltzen hasia
Haren habietako txoriek utzia.
Ilun da zure jainkoen ortzia.
Zu aspaldi iraungi zinen jadanik,
Oro, guztiak, joanik. Harriak
Idazkunak, eternitatearen promes, soilik
Dira garai bateko lorien
Lekuko mutu mezuz bete.
Horiek ere ahaztuko ditugun arte.
Zuri suertatu zitzaizun patu krudela
Guretzat ere gordeta ote?
Jakin nahiko nuke, hitz beste
Ahanzturen putzuan murgilduko
Naiz ni ere?
Galdetzen dizut, Babilonia. Ene
Negarrek busti dute zure desertuko harea.
Baina ez da aldatu palmondoen bisaia barea
Haizeak soilik ihardetsi die lanturuei.
Isilik diraute oroitzapenez zipriztindutako
harriek.